

*Olena Kovshar,
PhD (Candidate of Pedagogical Sciences), associate professor,
head of the Department of Preschool Education,
Kryvyi Rih Pedagogical Institute,
State Higher Educational Institution "Kryvyi Rih National University",
54, Haharina Str., Kryvyi Rih, Ukraine*

EDUCATION AS MEANS OF MODERN SOCIETY MODERNIZATION

The article deals with the review of the modern category of "education" as a means of modern society modernization. The contemporary theoretical philosophical analysis of this category presents the role of education in the development and formation of a personality in particular and humanity modernization in general. On the basis of the review of Ukrainian scientists' scientific works considering the function of modern education in the world the following conclusion has been made: modern education must respond to the requirements of time in a better, faster and more accurate way; develop a person capable for living and working effectively in a global society. On the basis of this statement the author has come to the conclusion about the necessity of globalization of education as the main trend of contemporary education. The purpose of education in modern educational space is also considered. The principles of modern education on the basis of the central areas of state development and educational values are determined. Values are a subjective phenomenon, which can be classified according to various criteria. The example of classification of values according to different characteristics is presented. Educational values as the basis of moral education of a person are described. Values of education determine priority directions of its development and the search for optimal ways of its modernization. The priority worldview values of our education system are the following: the values of humanism, social initiative and creativity, human dignity, democracy, patriotism, national consciousness. The principles of the modern category of "education" that guide the process of modernization are highlighted in the Law of Ukraine "On Education". The main principles are the following: regularity, consistency, democracy, innovation, continuity and scientific character of education. The pedagogical category "education" directs the human development, personal development and upgrades the development of society in general.

Keywords: education, purpose of education, globalization of education, principles of education, functions of education, priority values, educational values, valuable choice, pedagogical value.

Подано до редакції 02.09.2015

УДК: 378.091.313 : 796.012.656

*Лілія Леонідівна Козинко,
кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри хореографії,
Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова,
вул. Пирогова, 9, м. Київ, Україна*

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ (ЛАБОРАТОРНИХ) ЗАНЯТЬ З ХОРЕОГРАФІЧНИХ ДИСЦИПЛІН СТУДЕНТАМИ-МАГІСТРАНТАМИ ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ У ВНЗ

У статті визначено, що під час підготовки практикантів до практичних та лабораторних занять вони вчать ся складати комбінації, вправи екзерсису, танцювальні композиції, що сприяє розвитку креативного мислення студентів. Проведення практичних та лабораторних занять сприяє поглибленню та закріпленню теоретичних знань студентів, виробленню власної манери викладання, проникненню у зміст майбутньої професійної діяльності. Визначено, що присутність студентів-хореографів на практичних заняттях у ході асистентської практики дозволяє спостерігати за роботою викладача, аналізуючи застосовані ним принципи, прийоми та методи навчання та викладання. Це, у свою чергу, допомагає практикантам виробити власну викладацьку манеру та навчитися аналізувати хід заняття.

Ключові слова: хореографічна освіта, виробнича практика у ВНЗ, практичні (лабораторні) заняття, методичні засади хореографічної освіти.

Постановка проблеми. Розвиток сучасної мистецької освіти та входження України до європейського освітнього простору зумовлюють необхідність підвищення рівня освітніх стандартів, модернізації та інтенсифікації навчально-виховного процесу. Реалізація цих вимог багато в чому залежить від

особистості викладача, рівня його професійної підготовки та прагнення до саморозвитку і самовдосконалення.

Слід зазначити, що одним із ключових етапів підготовки майбутнього викладача мистецьких дисциплін є проходження у ході навчання виробничої практики для студентів освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр». Під

час проходження практики студенти мають підготуватися до здійснення навчально-виховної роботи у вищих навчальних закладах мистецько-педагогічної освіти; оволодіння сучасними методами і формами організації навчально-виховного процесу у вищій школі; формування професійних знань, умінь та навичок прийняття самостійних рішень в реальних навчально-педагогічних умовах.

Аналіз останніх досліджень. Важливість наведеного питання підтверджується значною кількістю наукових робіт як вітчизняних (Т. О. Бодрова, Я. Я. Боллобаш, І. М. Дичківська, З. Н. Курлянд, О. В. Малихін, Л. М. Масол, О. І. Пошетун, М. М. Фіцула тощо), так і зарубіжних (Ф. Н. Бінеєва, Н. В. Кузьміна, Г. А. Мустафіна, Т. М. Халецька тощо) дослідників. Окремо хочемо виділити науковців, які розглядали ключові питання проходження виробничої практики у галузі хореографії (Т. О. Благова, К. В. Зогуля, Л. Ю. Цветкова тощо).

Метою запропонованої статті є висвітлення методичних засад підготовки та проведення практичних та лабораторних занять студентами-магістрантами хореографічних факультетів у ході проходження виробничої практики зі спеціальних дисциплін.

Виклад основного матеріалу. На сьогоднішній день практичні та лабораторні заняття є основним видом навчальних занять, спрямованих на експериментальне підтвердження теоретичних положень та формування навчальних та професійних практичних умінь. Вони складають важливу частину теоретичної та професійної практичної підготовки. Практичні та лабораторні заняття мають тісний зв'язок з лекційним матеріалом. Вони, зазвичай, слідує за лекціями й тим самим наповнюють теоретичний курс практичним змістом. Зміст практичного або лабораторного заняття відповідає теоретичному матеріалу, що вивчається у певному розділі навчальної дисципліни.

Так, практичне (від грецького *prakticos* – діяльний) заняття – форма навчального заняття, за якої викладач організовує детальний розгляд студентами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння та навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання студентом відповідно сформульованих завдань [6, с. 133].

Загалом, на практичних заняттях розв'язуються задачі з різних дисциплін (математики, фізики тощо), виконуються вправи на побудови схем, графіків, діаграм, виконуються розрахунково-графічні роботи. Поряд з тим, практичні заняття можуть застосовуватись і при вивченні гуманітарних дисциплін, наприклад, іноземної мови (управління в читанні, перекладі, аудіюванні), мистецьких дисциплін (вправління у малюванні, музикуванні, виконанні акторських сцен, хореографічних вправ тощо).

Призначення практичних занять полягає у поглибленні й закріпленні знань, набутих на лекціях або в

процесі самостійної роботи, формуванні вмінь і навичок застосування знань, виконання певних дій та операцій.

За твердженням М. М. Фіцули: «[...] правильно сплановані практичні заняття мають важливе виховне та освітнє значення. Якщо викладач володіє широким науковим світоглядом, чітко дотримується певних наукових принципів, здатний зацікавити студентів, розкрити наукове та практичне значення дисципліни, показати завдання і перспективи її розвитку, то саме на практичних заняттях відбувається процес формування фахівця» [6, с. 135].

Практичні заняття можуть проводитися з академічною групою, академічна група може поділятися на підгрупи. На мистецько-творчих спеціальностях практичні заняття з фахових навчальних дисциплін можуть проводитися з 2-5 студентами або індивідуально з одним студентом.

Практичні заняття, які проводяться у ВНЗ, поділяються на такі групи [6]:

1. Ознайомчі практичні (лабораторні) заняття.
2. Підтвердуючі практичні роботи.
3. Частково-пошукові практичні роботи.
4. Дослідні практичні роботи.

Практичні заняття складаються з декількох етапів [3, с. 109-110]:

I етап. Підготовчий: перевірка готовності студентів (вивченої теорії, виконаної самостійної роботи) або пояснення викладачем порядку виконання навчальних завдань; повідомлення теми та мети заняття.

II етап. Основний: здійснення практичної діяльності студентів з вирішенням завдань або виконання якихось вправ. Найчастіше вирішення завдань передбачає реалізацію пізнавальної діяльності студентів: розв'язання

типової задачі, тренувальних вправ, завдань на міжпредметний перенос, творчих вправ. На цьому етапі можлива організація роботи студентів у групах або виконання тих чи інших вправ студентами індивідуально.

III етап. Заклучний: підбиття викладачем підсумків заняття, надання завдань на самостійну роботу або домашню індивідуальну роботу.

На думку В. Л. Ортинського, практичні заняття мають відповідати таким вимогам [5]:

- розуміння з боку студентів необхідності володіти базовими теоретичними знаннями;
- усвідомлення необхідності вироблення навичок і вмінь, що мають професійну спрямованість;
- забезпечення оптимальних умов для формування навичок і вмінь (санітарно-гігієнічних, дидактичних, виховних);
- навчання студентів раціональних методів оволодіння навичками і вміннями;
- забезпечення самостійної діяльності кожного студента;

- дотримання систематичності і логічної послідовності у формуванні навичок і вмінь студентів;

- розроблення завдань для практичних занять з чіткою професійною спрямованістю;

- широке включення в систему практичних занять творчих завдань;

- систематичний контроль за виконанням практичних завдань;

- постійне заохочення практичної діяльності студентів.

Ефективність практичних занять залежить від підготовки до них студентів, їхньої уважності й активності під час самих занять, творчого ставлення до виконання навчальних завдань і рекомендацій викладачів.

Лабораторне (від грецького *labor* – праця, робота, труднощі) заняття – форма навчального заняття, за якої студент під керівництвом викладача особисто проводить природничі або імітаційні експерименти чи досліди з метою підтвердження окремих теоретичних положень певної навчальної дисципліни, набуває практичних навичок роботи з лабораторним устаткуванням, обладнанням, обчислювальною технікою, вимірювальною апаратурою, методикою експериментальних досліджень [6, с. 142].

Основними завданнями лабораторних занять є поглиблення та уточнення знань, здобутих на лекціях і в процесі самостійної роботи; формування інтелектуальних умінь і навичок планування, аналізу та узагальнень; опанування техніки тощо. Лабораторні заняття значною мірою забезпечують відпрацювання вмінь і навичок прийняття практичних рішень у реальних умовах професійної діяльності.

Лабораторні заняття мають особливо яскраво виражену специфіку залежно від конкретної навчальної дисципліни. Тому доцільними є лише загальнопедагогічні рекомендації до методики їх організації та проведення. Перелік тем лабораторних занять визначається робочою навчальною програмою дисципліни.

Успіх проведення лабораторного заняття залежить від його підготовки, яка охоплює: глибоке вивчення студентами теоретичного матеріалу; підготовку необхідної навчально-матеріальної бази і документації; підготовку викладача і студентів [6].

Лабораторні заняття незалежно від їхнього призначення та змісту мають приблизно однакову структуру [3, с. 112-113]:

I початковий етап – допуск до заняття, під час якого викладач перевіряє готовність студентів до виконання лабораторних робіт: рівень теоретичної підготовки, розуміння сутності майбутньої роботи, наявність підготовлених письмових матеріалів (таблиць для запису експериментальних даних, заготовок для графіків та ін.) для фіксації дослідних даних. У разі виконання лабораторних робіт, пов'язаних з можливою небезпекою для здоров'я та життя студентів, обов'язковим є інструктаж з правил безпеки й контроль за їх дотриманням.

II етап. Проведення студентами дослідів і збір експериментальних даних.

III етап. Обробка експериментальних даних й оформлення звітів.

IV етап. Задача викладачеві звітів про роботу.

Кожне заняття повинно забезпечуватися інструкцією, у якій указується тема роботи, її цільовий напрямок, необхідне оснащення, завдання й етапи її виконання. У практиці ВНЗ присутні кілька форм проведення лабораторних занять: фронтальна форма, проведення робіт циклами і форма практикуму [6].

При фронтальній формі проведення занять всі студенти одночасно виконують одну і ту ж лабораторну роботу. Такі заняття проводяться чітко за лекціями, де студенти оволодівають необхідним науково-теоретичним матеріалом.

Під цикловою формою розуміють таку організацію, коли роботи поділяються на декілька циклів відповідно розділам лекційного курсу.

Практикуми проводяться після вивчення великих розділів курсу наприкінці семестру. Вони мають переважно повторювальний і узагальнюючий характер і розраховані на більшу самостійність студентів, ніж фронтальні лабораторні роботи.

Ефективність практичних і лабораторних занять значно залежить від умінь викладача активізувати практичну діяльність студентів й управляти нею, організувати сумісну, групову діяльність студентів, упроваджувати елементи змагання між ними.

Виконання навчальних практичних та лабораторних робіт формує у студента [4]:

- навчально-аналітичні вміння (узагальнення та систематизація теоретичних знань);

- поглиблені теоретичні знання загальнопрофесійного та спеціального циклів;

- уміння застосовувати професійно-значущі знання у відповідності до профілю спеціальності;

- креативні вміння (аналітичні, проєктивні, конструктивні).

Основною метою виконання студентами практичних та лабораторних занять є [4]:

- формування практичних умінь у відповідності до вимог до рівня підготовки студентів, встановлених типовими програмами дисциплін за конкретними розділами та темами;

- узагальнення, систематизація, поглиблення та закріплення отриманих теоретичних знань;

- удосконалення умінь застосування отриманих знань на практиці, реалізація єдності інтелектуальної та практичної діяльності;

- розвиток інтелектуальних умінь у майбутніх випускників: аналітичних, проєктивних, конструктивних та ін.;

- вироблення під час вирішення поставлених завдань таких професійних якостей, як самостійність, відповідальність, точність, творча ініціатива.

На практичних заняттях студенти оволодівають початковими професійними вміннями та навичками,

які у подальшому закріплюються та вдосконалюються у ході вивчення інших спеціальних дисциплін та виробничої практики.

Лабораторні роботи та практичні заняття можуть мати [4, с. 7]:

- репродуктивний характер;
- репродуктивно-творчий характер;
- частково пошуковий характер;
- пошуковий характер.

В процесі виконання лабораторних робіт чи практичних занять студенти виконують одне або декілька завдань під керівництвом викладача у відповідності до навчального матеріалу, що вивчається.

Роботи, що мають репродуктивний чи репродуктивно-творчий характер, відрізняються тим, що під час їх виконання студенти користуються чіткими інструкціями.

Виконуючи частково пошукові роботи, студенти не застосовують чіткі інструкції, а самостійно обирають спосіб діяльності, планують заняття та використовують навчальну та методичну літературу.

Роботи, що мають пошуковий характер, виконуються як вирішення проблеми із застосуванням отриманих теоретичних знань.

При плануванні лабораторних і практичних занять необхідно визначати оптимальне співвідношення репродуктивних, частково-пошукових та пошукових способів діяльності задля забезпечення високого рівня інтелектуальної активності студентів.

При проведенні лабораторних і практичних занять застосовуються різні форми організації навчальної діяльності студентів:

- фронтальна;
- групова;
- індивідуальна;
- їх поєднання.

Для підвищення ефективності проведення лабораторних і практичних занять рекомендується [4]:

- методичний супровід занять і вправ у відповідності до профілю спеціальності;

- застосування тестового контролю, що визначає рівень теоретичної готовності студентів до лабораторного і практичного заняття;

- використання в практиці викладання пошукових лабораторних робіт, побудованих із застосуванням методів проблемного навчання;

- проведення лабораторних робіт і практичних занять із застосуванням завдань, диференційованих за рівнем складності.

Зупиняючись на особливостях проведення практичних занять з хореографічних дисциплін, зазначимо що вони, безперечно, тісно пов'язані з лекційними заняттями та є їх логічним продовженням. Тематика практичних занять визначена типовими та робочими програмами дисциплін, упорядкована відповідно до змісту лекційних занять та спрямована на закріплення та поглиблення професійних знань, умінь та навичок, отриманих під час проведення лекційних занять та самостійної роботи студентів.

Основними функціями практичних занять з хореографічних дисциплін є:

- поглиблення та уточнення знань, здобутих на лекціях і в процесі самостійної роботи;

- формування інтелектуальних умінь та навичок планування, аналізу і узагальнень, опанування технічними засобами навчання та вироблення навичок управління та користування ними;

- накопичення первинного досвіду організації навчально-виховного, науково-дослідного та концертно-діяльнісного процесів та способами управління ним;

- оволодіння початковими навичками керівництва навчально-виховним, науково-дослідним та концертно-діялісним процесами у ВНЗ;

- формування вміння аналізувати та оцінювати ефективність впровадження провідних та новітніх форм, принципів та методів навчання;

- оволодіння науковим апаратом у галузі педагогіки мистецтв тощо.

Основним завданням практичних занять у ВНЗ педагогічного спрямування є засвоєння студентами методики викладання фахових дисциплін, принципів побудови комбінацій та окремих частин уроку, удосконалення виконавської техніки, розвиток координаційних, музичних, творчих та інших здібностей, набуття навичок саморозвитку, самовдосконалення, самоаналізу.

Практичні заняття, за твердженням Т. О. Благової, спрямовані на «... формування у студентів умінь використовувати сучасні технології навчання у процесі викладання дисциплін хореографічної спрямованості, методично правильно пояснювати теоретичний танцювальний матеріал курсу та складати танцювальні композиції з основних елементів та з'єднань фігур» [1, с. 73].

Присутність студентів на практичних заняттях під час асистентської практики дозволяє спостерігати за роботою викладача, аналізуючи застосовані ним принципи, прийоми та методи навчання та викладання. Це, у свою чергу, допомагає практикантам виробити власну викладацьку манеру та навчитися аналізувати хід заняття. У ході підготовки практикантів до практичних занять, вони вчать складати комбінації, вправи екзерсису, танцювальні композиції, що сприяє розвитку креативного мислення студентів. Проведення ж практичних занять сприяє поглибленню та закріпленню теоретичних знань студентів, виробленню власної манери викладання, проникнути у зміст майбутньої професійної діяльності.

Інтеграція теоретичних знань, практичних умінь та навичок студентів-хореографів відбувається під час проведення лабораторних занять. За твердженням Т. О. Благової, «... лабораторні заняття з дисциплін хореографічного циклу дозволяють практично оволодіти технікою виконання танцювальних елементів, фігур, методикою їх вивчення. Вони пере-

дбачають формування у студентів основ педагогічно-виконавської майстерності, практичних умінь технічно виконувати танцювальні фігури з'єднання та композиції, записувати, розбирати й читати танець за записом. Викладання хореографічного матеріалу під час лабораторного заняття має ґрунтуватися на принципі наочності в навчанні» [1, с. 73].

На ефективність проведення лабораторних занять з хореографічних дисциплін значним чином впливає організація такої діяльності, яка б сприяла поглибленню самостійної роботи студентів, активізації та застосуванню розумових та творчих здібностей.

Висновки. Підготовка студентів-магістрантів до проведення практичних та лабораторних занять з хореографічних дисциплін у вищих навчальних закладах має здійснюватися з урахуванням загальних педагогічних вимог і специфіки хореографічного нав-

чання та бути спрямована на творчий розвиток студентів. Це передбачає активне застосування передових освітніх технологій; формування інтелектуальних умінь та навичок; накопичення первинного досвіду організації навчально-виховного, науково-дослідного та концертно-діяльничого процесів; формування вміння аналізувати та оцінювати ефективність впровадження провідних та новітніх форм, принципів та методів навчання та передусім оволодіння науковим апаратом у галузі педагогіки мистецтв. Таким чином, підвищення рівня практичної підготовки студентів-практикантів завдяки чіткому розумінню специфіки та основних завдань проведення практичних та лабораторних робіт не тільки сприятиме професійному вдосконаленню студентів, а й допоможе підвищити загальний рівень мистецької освіти в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Благова Т. О. Особливості професійної підготовки майбутніх учителів-хореографів у системі педагогічної освіти / Т. О. Благова // Вісник Житомирського державного університету. – Житомир, 2010 – Вип. 50. Педагогічні науки. – С. 72-76.

2. Зозуля К. В. Хореографічна підготовка вчителя у системі педагогічної освіти України (друга половина XX століття) / К. В. Зозуля // Збірник наукових праць «Педагогіка і психологія». – Харків, 2015. – Вип. 49. – С. 277-287.

3. Малихін О. В., Павленко І. Г., Лаврентьєва О. О., Матукова Г. І. Методика викладання у вищій школі : навчальний посібник / О. В. Малихін, І. Г. Пав-

ленко, О. О. Лаврентьєва, Г. І. Матукова. – Сімферополь : Дайфі, 2011. – 270 с.

4. Методические рекомендации по планированию, организации и проведению лабораторных работ и практических занятий для ОПОП специальностей СПО / сост. Е. А. Шарова, С. А. Лукинок – Братск.: БПК ФГБОУ ВПО «БрГУ», 2011 г. – 12 с.

5. Ортинський В. Л. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / В. Л. Ортинський – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.

6. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. / М. М. Фіцула. – К. : Академвидав, 2006. – 352 с.

REFERENCES

1. Blahova, T. O. (2010). Osoblyvosti profesiinoi pidhotovky maibutnix uchyteliv-khoreohrafiv u systemi pedahohichnoi osvity [Peculiarities of professional training of future Choreography teachers in the system of pedagogical education]. *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu – Newsletter of Zhytomyr state university*, 50, 72-76. Zhytomyr [in Ukrainian].

2. Zozulia, K. V. (2015). Khoreohrafichna pidhotovka vchytelia u systemi pedahohichnoi osvity Ukrainy (druga polovyna XX stolittia) [Choreographic training of teachers in the system of Ukrainian education system]. *Zbirnyk naukovykh prats «Pedahohika i psykhohohiia» - Collection of scientific works "Pedagogy and Psychology"*, 49, 277-287. Kharkiv [in Ukrainian].

3. Malykhin, O. V., Pavlenko, I. H., Lavrentieva, O. O., Matukova, H. I. (2011). *Metodyka vykladannia u vysh-*

chii shkoli : navchalnyi posibnyk [Teaching methods at higher educational institutions]. Simferopol: Daifi [in Ukrainian].

4. Sharova, E. A., Lukinyuk, S. A. (Eds). (2011). *Metodicheskie rekomendatsii po planirovaniyu, organizatsii i provedeniyu laboratornykh rabot i prakticheskikh zanyatiy dlya OPOP spetsialnostey SPO [Methodical recommendations in planning, organizing and conducting laboratory researchers and practice]*. Bratsk.: BPK FGBOU VPO «BrGU» [in Russian].

5. Orzynskiy, V. L. (2009). *Pedahohika vyshchoi shkoly : navch. posib. dlia stud. vyshch. navch. zakl. [Pedagogy of higher school: textbook for students of higher educational institutions]*. Kyiv: Tsentru uchbovoi literatury [in Ukrainian].

6. Fitsula, M. M. (2006). *Pedahohika vyshchoi shkoly: navch. posib. [Pedagogy of higher school: textbook]*. Kyiv: Akademvydav [in Ukrainian].

Лілія Леонидовна Козынько,
кандидат искусствоведения, доцент кафедры хореографии,
Национальный педагогический университет им. М. П. Драгоманова,
ул. Пирогова, 9, г. Киев, Украина

МЕТОДИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ПРОВЕДЕНИЯ ПРАКТИЧЕСКИХ (ЛАБОРАТОРНЫХ) ЗАНЯТИЙ ПО ХОРЕОГРАФИЧЕСКИМ ДИСЦИПЛИНАМ СТУДЕНТАМИ-МАГИСТРАМИ В ПРОЦЕССЕ ПРОХОЖДЕНИЯ ПРОИЗВОДСТВЕННОЙ ПРАКТИКИ В ВУЗЕ

Целью статьи является выявление методических основ подготовки и проведения практических и лабораторных занятий студентами-магистрами хореографических факультетов в ходе прохождения производственной практики по специальным дисциплинам. Определено, что присутствие студентов-хореографов на практических занятиях в ходе ас-

систентської практики дозволяє спостерігати за роботою викладача, аналізуючи використані принципи, прийоми та методи навчання та викладання. Це, в свою чергу, допомагає практикантам в результаті аналізу занять виробити власний стиль викладання та навчання. В ході підготовки практикантів до практичних занять, вони навчаються складати комбінації, вправи ексцерсиса, танцювальні композиції, що сприяє розвитку креативного мислення студентів. Проведення ж практичних занять сприяє углубленню та закріпленню теоретичних знань студентів, виробці власного стилю викладання, проникновенню в зміст майбутньої професії. На ефективність проведення лабораторних занять по хореографічним дисциплінам значно впливає організація такої діяльності, яка сприяла б активізації самостійної роботи студентів і, таким чином, розвитку їх творчих здібностей. Підготовка студентів-магістрантів до проведення практичних та лабораторних занять по хореографічним дисциплінам в вищих навчальних закладах повинна здійснюватися з урахуванням як загальних педагогічних вимог, так і специфіки хореографічного навчання. Це передбачає активне використання передових освітніх технологій; формування інтелектуальних умінь та навичок; накопичення первинного досвіду організації навчально-виховного, науково-дослідницького та концертно-діяльного процесів; формування вміння аналізувати та оцінювати ефективність впровадження передових та інноваційних форм, принципів та методів навчання і, перш за все, оволодіння апаратом в галузі педагогіки мистецтв. Таким чином, підвищення рівня практичної підготовки студентів-практикантів завдяки чіткому розумінню специфіки та основних завдань проведення практичних та лабораторних робіт не тільки сприяє професійному удосконаленню студентів, але й підвищує загальний рівень освіти в Україні.

Ключові слова: хореографічне навчання, виробнича практика в ВУЗе, практичні (лабораторні) заняття, методичні основи хореографічного навчання.

*Liliia Kozynko,
PhD (Candidate of Sciences in Arts History), associate professor,
Department of Choreography,
National Pedagogical Dragomanov University,
9, Pyrohova Str., Kyiv, Ukraine*

METHODICAL BASES OF CONDUCTING CHOREOGRAPHIC PRACTICES (LABORATORY CLASSES) FOR MASTER DEGREE STUDENTS WHEN DOING PRACTICAL TRAINING AT HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTION

The article is aimed at revealing methodical bases of preparing and conducting practices and laboratory classes by Master degree students majoring in choreography when doing practical training in specialty courses. It is determined that students-choreographers' participation in practices during practical training allows them to observe the lecturer's work, analyze the principles, devices and teaching methods applied by the lecturer. In its turn, it helps students-assistants develop their own teaching manner. Preparing for practices students learn how to compose combinations, exercises, dancing compositions which contributes to students' creative thinking development. Conducting practices contributes to deepening and consolidation of students' theoretical knowledge, developing their own teaching manner, immersion into future profession. Effectiveness of conducting laboratory choreography classes significantly depends on such an activity organization, which will facilitate activation of students' self-guided work and, thus, development of their creativity. Training Master degree students to conduct choreographic practices and laboratory classes at higher educational institutions should be carried out considering both general pedagogical requirements and specific character of choreographic education. It involves active use of advanced pedagogical technologies, forming intellectual abilities and skills, gaining primary experience in organizing educational, research and performing processes; forming ability to analyze and evaluate the effectiveness of implementing advanced and innovative forms, principles and methods of teaching and, first of all, mastering scholarly apparatus in art pedagogy. Thus, increasing the quality of students practical training with clear understanding of specific character and main tasks of conducting practices and laboratory classes facilitates both students' professional development and improving the general level of education in Ukraine.

Keywords: choreographic education, practical training at higher educational institutions, practices (laboratory classes), methodical bases of choreographic education.

Рецензент: доктор педагогічних наук, професор О. Є. Реброва

Подано до редакції 18.08.2015